

POVEȘTI CARE MODELEAZĂ CARACTERUL COPIILOR

ÎMI PARE RĂU!

Texte de
Alina Perțea

București, 2018

Pe strada lungă, cu salcâmi, ce ducea spre terenul de joacă din cartier, locuiau mai mulți copii. Însă astăzi am să vă povestesc despre cei doi frați, Bogdan, cel mai mic, și Andrei. Vecina lor, doamna Maria, cea care avea un cățel jucăuș, îi aprecia foarte mult pe cei doi băieți. Îi plăceau grija pe care Andrei o avea față de fratele lui mai mic, politețea lor și felul în care se purtau cu ceilalți copii.

Într-o zi rece de sfârșit de toamnă, Bogdan l-a rugat pe fratele lui mai mare să îl însoțească, a doua zi, la un meci de cricket – sportul lui preferat. Andrei s-a gândit că el avea deja stabilită o întâlnire a doua zi dimineață, dar a crezut că se va încadra în timp, așa că i-a promis lui Bogdan că vor merge împreună la meci.

A doua zi, Bogdan s-a îmbrăcat și, când s-a apropiat ora meciului, a ieșit în fața casei. După ceva timp, din casa alăturată a ieșit doamna Maria.

– Bogdan, ce e cu tine afară, pe frigul ăsta? N-ai înghețat?

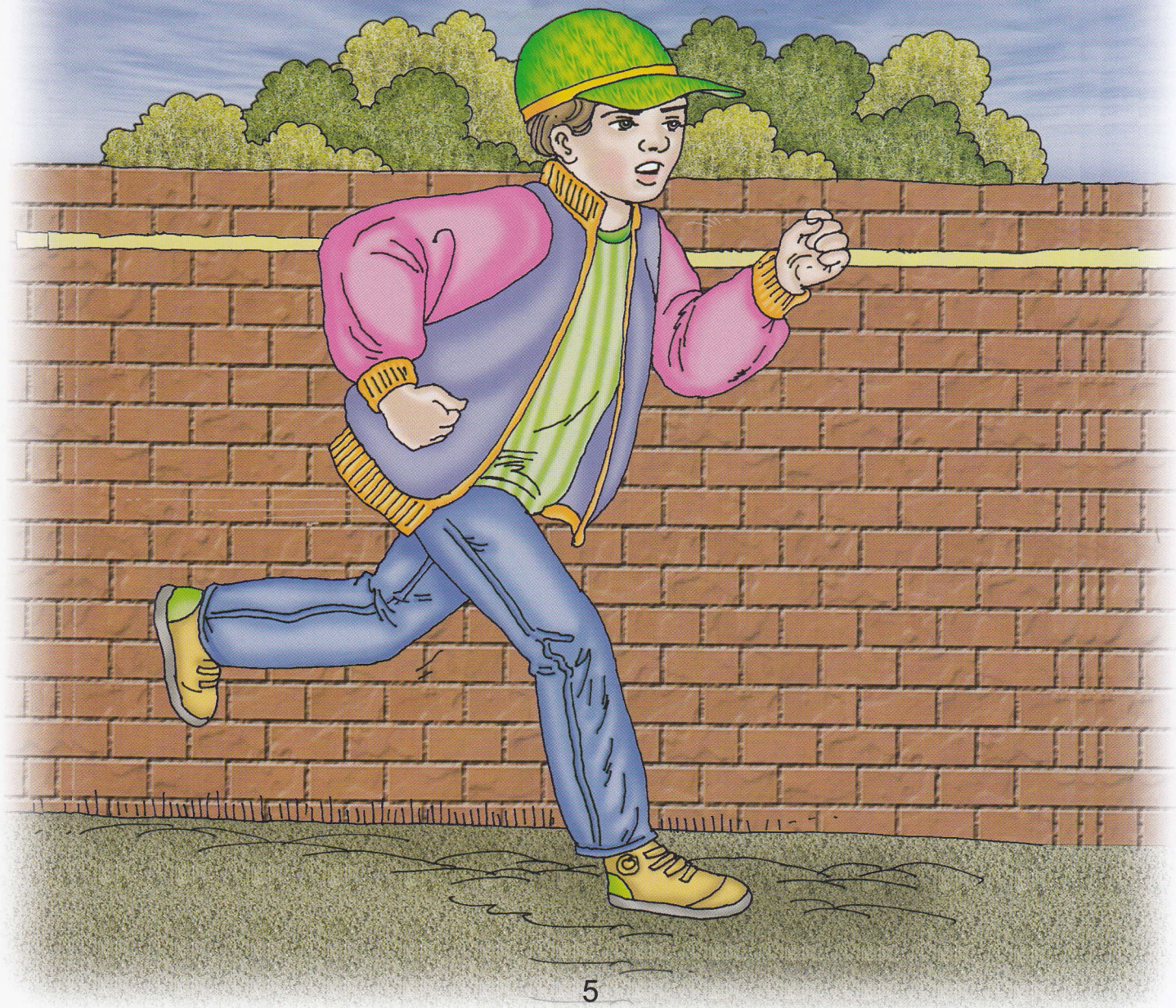
– Bună dimineața! a răspuns politicoș Bogdan. Îl aștept pe Andrei să mergem împreună la meci. Însă nu știu de ce întârzie...

Tocmai când Bogdan se gândea că va pierde meciul, a apărut Andrei, în fugă.

– Hai odată, Bogdan! Meciul începe imediat și trebuie să luăm și bilete, s-a răstit el, continuând să fugă.

Bogdan s-a întristat din cauza comportamentului fratelui său. Se gândea că îl așteptase atât de mult timp în frig, iar acum se comporta de parcă el, Bogdan, era vinovat. Andrei chiar nu își dădea seama că vina era a lui?

Cu gândurile acestea, Bogdan alerga, încercând să-și prindă fratele din urmă.

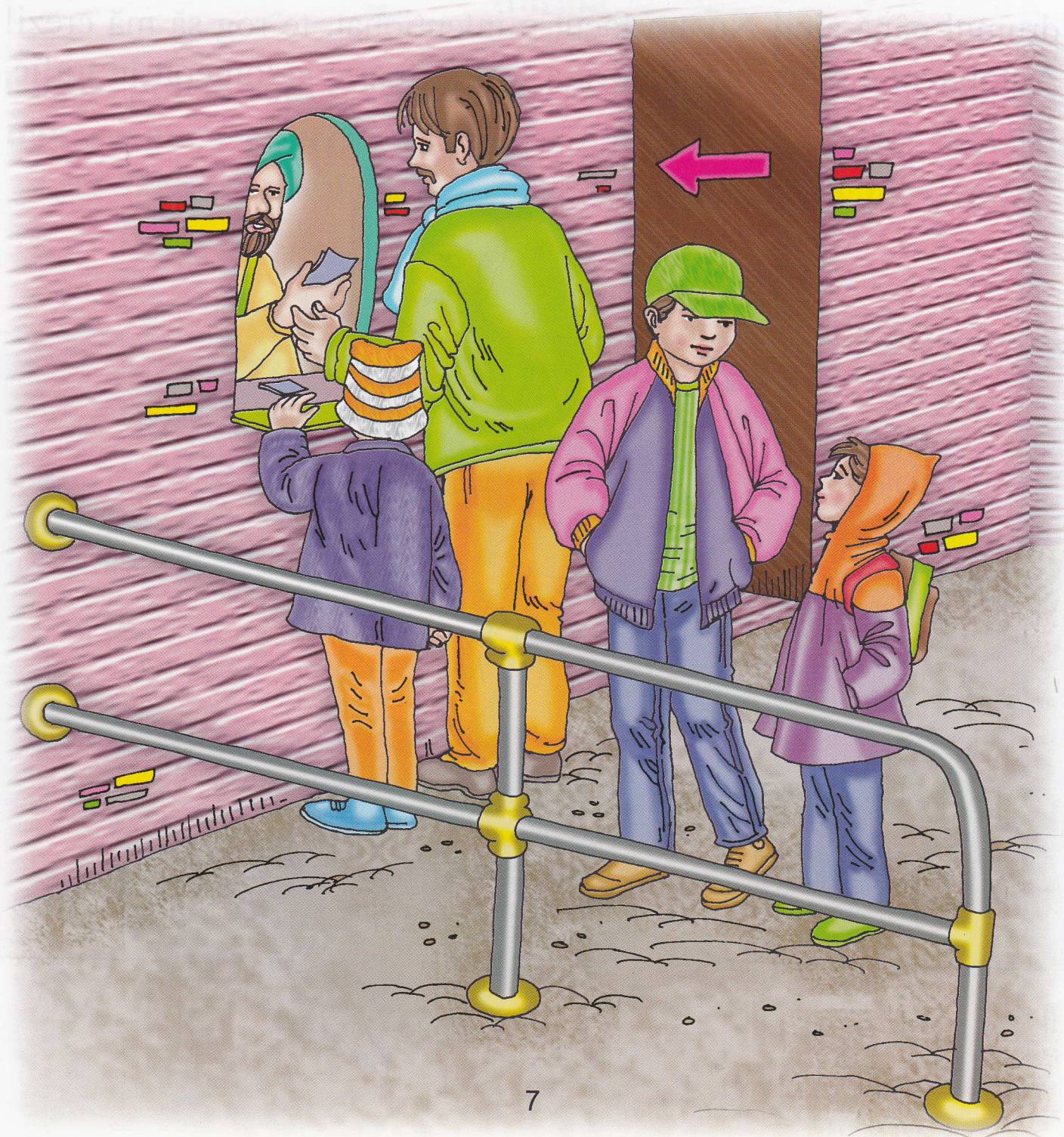
În drumul spre stadion, s-au întâlnit cu doamna Maria, care i-a strigat lui Andrei, căci acesta nu se oprea din fugă.

– Andrei, nu-l mai alerga așa pe fratele tău după ce te-a așteptat atâta în frig!

Însă Andrei nici măcar nu a întors capul, ci a continua să fugă, cu bietul Bogdan în urma lui.

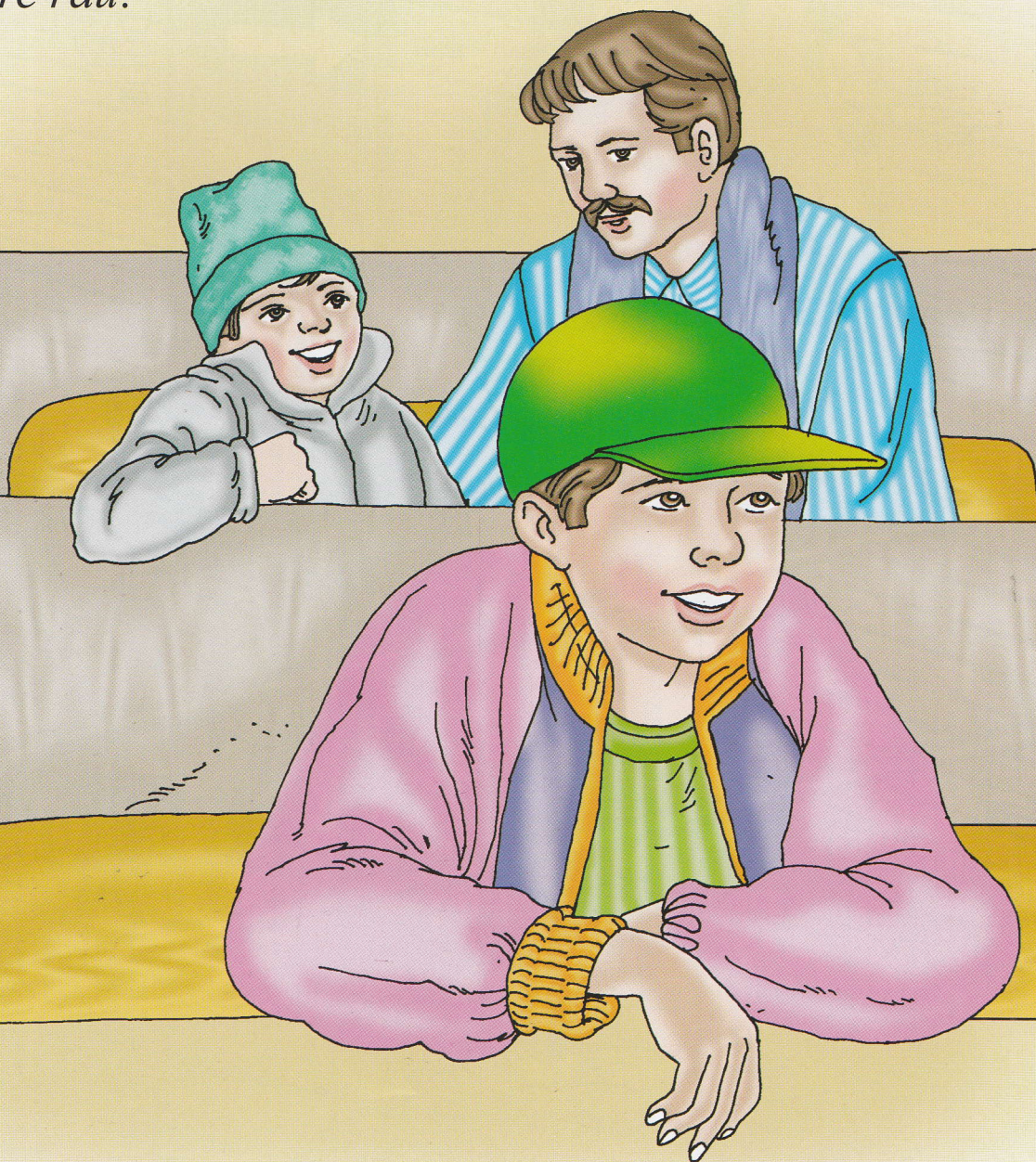
Ajunși, în sfârșit, cei doi frați s-au așezat la coadă, la casa de bilete. Gâfâind, Bogdan nu mai simțea nicio bucurie, ci numai tristețea provocată de comportamentul fratelui său.

Cu biletele în mână, cei doi frați s-au îndreptat către locurile lor din tribună. În jur, toți spectatorii priveau bucuroși meciul care începuse deja. Andrei a intrat repede în atmosfera de pe stadion și savura momentele, însă Bogdan privea trist în gol.

Privindu-l, la un moment dat, Andrei și-a dat seama de ce suferea frățiorul lui.

– Bogdan, regret enorm că am întârziat și că te-am alergat tot drumul până aici! Nu am făcut-o intenționat, te rog să mă crezi! Autobuzul a avut întârziere și a fost și foarte aglomerat în trafic. *Îmi pare rău!*

Ca prin minune, starea de spirit a lui Bogdan s-a schimbat instantaneu.

– Mulțumesc, Andrei! Eram foarte necăjit, dar acum înțeleg că se pot întâmpla și astfel de lucruri, a spus el, îmbrățișându-și fratele.

Andrei l-a cuprins protector pe după umeri și au urmărit mai departe meciul, fericiți amândoi.

Morala

Uneori putem răni sentimentele celorlalți, fără să vrem sau să ne dăm seama. De aceea este bine să fim atenți la reacțiile celorlalți și, dacă am greșit față de ei, să le spunem că ne pare rău.

